

slag, vi havde til Behandling i Fjor. Men ogsaa dette Lovforslag foreligger jo i en Tid, som efter min Opfattelse i overordentlig høj Grad er præget af Juletravlheden. Vi arbejder her i Tinget i disse Dage under et Højtryk, som maaske er somme ret uforstaaeligt, og den højtærede Minister ønsker jo tilmed, forstaaer jeg, dette Lovforslag gennemført ekstraordinært hurtigt, saaledes at der ikke bliver Tid for Tinget til at foretage en nærmere Prøvelse af denne Sag. Jeg har forgæves søgt at sætte mig ind i de Forhandlinger, der i det andet høje Ting er ført om denne Sag. Det er ikke lykkedes mig at komme i Besiddelse af Fortrykket; om det muligvis ikke foreligger, tør jeg ikke sige; jeg anser det for sandsynligt, at det ikke gør det. Men ogsaa det viser, at det Tempo, man sætter ind i denne Sag, er i høj Grad hæsblesende, hvad jeg ikke skønner har nogen egentlig Begrundelse i selve Sagens Realitet.

Lovforslaget gaar jo ud paa en Ændring af Renteberegningen og Dødelighedstavlen for Statsanstalten, i hvert Fald for en Kreds af Forsikringstyper, og en dermed følgende Ændring af Anstaltens Tariffer, samtidig med at der sker en Ændring i Forsikringstallet og de med af Bonusberegningen. Naar nu den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Valdemar Olsen) siger, at dette Lovforslag er i den nøjeste Kontakt med Tidens Krav, for derigennem søger man at billigere Forsikringen for Forsikringstagerne, saa forekommer dette mig at være en i allerhøjeste Grad overfladisk Betragtning, thi hvad der gives med den ene Haand, bliver jo taget med den anden, Forsikringsresultatet, økonomisk set, bliver til syvende og sidst for den forsikrede upaa-virket af den Ændring, man her søger at gennemføre.

Efter min Opfattelse er den Rolle, som Statsanstalten for Livsforsikring spiller her i Landet, i nogen Maade undergaaet Ændring gennem de snart 60 Aar, hvori Anstalten har bestaaet, og hvori den private Livsforsikringsvirksomhed har gjort en saa overordentlig betydningsfuld Indsats ved Siden af Statsanstalten for Udbredelsen af Livsforsikringstanken. Statsanstaltens Stilling er gennem denne Periode undergaaet en væsentlig Ændring, saaledes at man efter min Opfattelse nu maa betegne denne Anstalts Opgave som den at virke som en Regulator paa Livsforsikringsomraadet her i Landet, en Regulator, som ikke i og for sig er tiltrængt, men som dog betyder en formel Betyggelse for det store Publikum. Det har, saaledes som Anstaltens Forhold

har ligget, saaledes som den har været bundet ved den bestaaende Lovgivning, neppe været muligt for den at være førende paa Livsforsikringsomraadet her i Landet, det vil efter min Mening heller ikke være dens Opgave, og det vil heller neppe være muligt for den i den Tid, som kommer. Livsforsikringsvæsenet her i Landet staar jo ved alle Kræfters Samvirken paa et overordentlig højt Stade, et Stade, som nu tillader Forsikringsselskaberne her i Danmark at konkurrere med fremmede Selskaber, og som ogsaa har gjort det muligt for de private Anstalter at konkurrere med Statsanstalten, en Konkurrence, som jeg anser for at være overordentlig sund, overordentlig fremmede for Udbredelsen af Livsforsikringstanken i de videst mulige Kredse. Hele Livsforsikringsomraadet, saaledes som det er koncentreret i en Række af private Anstalter ved Siden af Statsanstalten, udgør efter min Mening haade i social og økonomisk Henseende en Helhed, en Institution med et ubetinget fælles Præg, saaledes som det ganske naturligt ogsaa maa være, fordi denne Gren af Forsikringsvæsenet jo hviler paa et saa udformet matematisk-teknisk Grundlag, som ingen anden Gren af Forsikringsomraadet gør. Jeg er derfor af den Opfattelse, at ligesaa lidt som der bør spærres af for en sund Udvikling indenfor Statsanstalten, ogsaa med Hensyn til dens Grundlag, lige saa lidt som der bør rejses Skranke for dens virkelige effektive Konkurrence overfor de private Selskaber, saa lidt bør der kræves Lovgivningsforanstaltninger gennemført med en overordentlig kort Frist, som ikke lader Tid aaben for de private Selskaber til at forberede sig paa den nye Konkurrenceform. Nu sorterer de private Selskaber under Forsikringsraadets Tilsyn, hvad Statsanstalten jo ikke gør, og om end jeg ikke tvivler om, at de private Selskaber vil være i Stand til i Løbet af ret kort Tid at tilpasse sig efter den ændrede Konkurrence fra Statsanstaltens Side, som dette Lovforslags Ophøjelse til Lov vil medføre, saa forekommer det mig dog at være naturligt, før en saadan Lovgivning gennemføres, at Rigsdagen hører den Institution, under hvilken alt andet Livsforsikringsvæsen her i Landet, altsaa Statsanstalten undtagen, sorterer, nemlig Forsikringsraadet, om dets Opfattelse i denne Sag for at faa Klarhed over den Betydning for de private Selskabers Arbejde i den kommende Tid, som Gennemførelsen af en saadan Lovgivning vil faa.

Der kan ogsaa være enkelte Sider af selve Sagen, knyttende sig til forskellige